

[Gerda Tosti Nielsen.]

liddepensionister og sociale tabere. De sociale tabere får efter erstatningsloven en ydelse på 26.025 kr., og så får de invalidepensionens mindstebeløb for enlige på 7.089 kr., altså en samlet ydelse på 33.114 kr. om året. En invalidepensionist får, inklusive erhvervsudygtighedsbeløb, invaliditetsbeløb og pensionstillæg, 24.288 kr. plus sygekassekontingent. Der er altså en difference i disse beløb til fordel for de sociale tabere på 8.826 kr., og det er derfor med god samvittighed, at jeg ikke vil medvirke til at hæve ydelsen med det tillæg, som nu er foreslået.

Poul Dam: På mit partis vegne skal jeg give tilslutning til det, man er nået frem til her efter den fornyede udvalgsbehandling. Vi mener, at der nu kommer en forsvarlig og rimelig ordning.

Fru Tove Nielsen mente, at jeg havde sagt noget helt andet ved begyndelsen af anden behandling. Jeg vil gerne citere, hvad jeg sagde (sp. 4271):

„Jeg er ikke uenig i, at der er brug for en social ydelse til de grupper, man nu vil tage med, men jeg vil gerne henstille, at man . . . finder en anden form, hvorunder man kan yde en social bistand.“

Det er det, der sker nu, og jeg er helt tilfreds med det, der er foregået.

Per Federspiel: Jeg må komplimentere hr. Albertsen for hans historiske studier. Jeg ville komplimentere ham mere, hvis de havde været nøjagtige. Forholdet er nemlig det, at det oprindelige lovforslag, der blev fremsat, ikke af mig, men af den daværende minister for særlige anliggender, hr. Mogens Fog, gjorde det ganske klart, at det, der var tale om ved hædersgavebegrebet, var at honorere dem, der havde gjort en indsats i modstandsbevægelsen.

Så blev det her i tinget yderligere udvidet, inden loven blev vedtaget den 1. oktober, til at gælde politi og gendarmere og ved en senere tilføjelse til loven tillige danske, der havde deltaget i frihedskampen i andre lande.

Men det er jo noget ganske andet end at honorere — og det er det, det drejer sig om — ganske tilfældige mennesker, som i forvejen får erstatning i et omfang, der som den radikale ordfører, fru Gerda Tosti Nielsen,

ganske klart gjorde rede for, ligger langt ud over den normale sociallovs begreber. Det undrer mig, at hr. Poul Dam, hvis anstændighedsfølelse blev vakt under første del af denne anden behandling, nu lader sin samvittighed dulme ved en jonglering med ord. Det, der nu foreslås, er jo nøjagtig det samme — og så har man endda været så delikat at være opmærksom på, at der også her er et skattemæssigt problem, og det henskyder man til finansministerens løsning. Der vil jeg håbe, at finansministeren vil være principfast og holde fast på, at kun ganske undtagelsesvis skal indtægter ikke beskattes. Jeg forstår, at der er planer om at ændre ligningslovens § 7 ved en indføjelse af et nyt punkt o, således at også disse hædersgaver bliver skattefrie.

Det er ikke, fordi jeg ikke under de mennesker, der har været deporteret, noget som helst, men almindelig anstændighed må forlange, at det fastholdes, som vi i sin tid vedtog, nemlig at yde til dem, der virkelig havde lidt overlast på grund af deres deltagelse i frihedskampen, og det udvidede man altså til politiet, hvad der dengang kunne være noget tvivlsomt, ligesom det kunne være tvivlsomt, hvorvidt kommunisterne i hvert fald op til 1941 havde haft nogen som helst andel i frihedskampen. At udvide det i al almindelighed og derved totalt udvande den hæder, der er tillagt folk, der virkelig har ofret noget for Danmark, finder jeg vedblivende uanstændigt, og jeg appellerer til dette tings medlemmer om at nedstemme ændringsforslaget herom.

Kofoed: Nu var hr. Per Federspiel inde på spørgsmålet om skatteforholdene, og jeg har lyst til at knytte nogle kommentarer hertil.

Den ene gang efter den anden bliver vi på møder gjort opmærksom på, at vores skatte-lovgivning er indviklet nok, og vi er også enige om det princip, at vi ikke skal have flere fradrag og flere undtagelsesbestemmelser end højest nødvendigt. Derfor vil jeg appellere meget til, at vi stadig væk kan være enige i skatteudvalget om ikke at lave den slags undtagelsesparagraffer igen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det drejer sig om 35 personer. Jeg synes, at socialudvalget og socialministeriet skal være sin indstilling bekendt, sige tingene med deres rette navn og give de penge, som man me-